

lade de bestaaende Nævn, som har beskæftiget sig med og har Kendskab til Sagen, udarbejde saadanne Regler. Der er for mig ingen Tvivl om, at man herefter vil paalægge Arbejdsudvalget en Opgave, som det slet ikke er kendt med.

Det sidste Punkt i Ændringsforslaget gaar ud paa, at Udbetaling af Understøttelse skal standses til alle Arbejdere indenfor en konfliktberørt Virksomhed, hvis Arbejdsløshed er direkte affødt af Konflikten. Det vil altsaa sige, at hvis Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund, som vist omfatter 1.400—1.500 Mand, lockoutes af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, skal en meget væsentlig Del af de bestaaende Arbejdsløshedskasser lukke, det vil sige naturligvis ikke paa anden Maade end saaledes, at alle de Arbejdere, der bliver arbejdsløse fra de konfliktberørte Virksomheder, straks afskæres fra at faa Understøttelse. Lad mig tage den Virksomhed, jeg kender bedst, nemlig den kongelige Porcelænsfabrik, ved hvilken der er ganske faa Kedel- og Maskinpassere, medens der i alt er beskæftiget 1.000 Arbejdere ved Fabrikken. Det her foreslaaede vil altsaa sige, at alle disse Arbejdere skal undvære Understøttelse, fordi de faa Kedel- og Maskinpasseres Arbejde er standset. Jeg forstaar godt Formaålet hermed. Det er under Udvalgsforhandlingerne udtalt bl. a. af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der sagde: Ja, men de skal naturligvis presse de andre til at faa deres Sager i Orden. Det er Tendensen i det hele, at de skal presse deres Kolleger til at gaa ind paa de Lønninger, som tilbydes af den anden Part; det skal benyttes af Arbejdsgiverne i Løntrykpolitikens Tjeneste. Jeg tror, man regner fejl her. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil være saa ødelæggende, at det vil være svært ret længe at opretholde den.

Under Nr. 28 er der stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der ikke maa ydes Understøttelse til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse, et offentligt Arbejdsanvisningskontor eller *Kommunalbestyrelsen* anvist passende Arbejde. Man føjer altsaa ind, at Kommunalbestyrelserne skal kunne skønne over, hvad der forstaas ved Begrebet „passende Arbejde“. Begrebet „passende Arbejde“ kan jo være stærkt udflydende, og for mig er der ingen Tvivl om, at denne Bestemmelse kan give Anledning til Misbrug og Uro, og at den ikke kan have noget andet Formaal end at virke generende for Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer.

Der er i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Invalidere og Aldersrentenydere kun i særlige Tilfælde kan faa Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det synes jeg er urimeligt, thi ingen kan jo leve af Invalidereunderstøttelsen. Det er derfor urimeligt at afskære disse Folk fra at kunne sikre sig Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne. Der maatte vel her kunne findes en Form, hvorefter de paagældende kunde faa Understøttelse.

I Ændringsforslag Nr. 29 foreslaas det at indføje: „den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde“. Ogsaa denne Bestemmelse kan efter min Mening kun tage Sigte paa at virke i Løntrykpolitikens Tjeneste. Man tager her ud det hidtil gængse, at der skulde tages Hensyn til den paagældende Arbejders Arbejdsevne og Kvalifikationer. Arbejdsgiverne kan nu rekvirere kvalificeret Arbejdskraft til den overenskomstmæssige Timeløn, der skal ikke tages Hensyn til, om vedkommende er særlig kvalificeret eller Specialarbejder indenfor sit Fag.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 sker der en Ændring vedrørende Spørgsmaalet om Udbetaling af Understøttelse til Medlemmer, der har undladt at betale Underholdsbidrag. Selv om man her tager et vist Hensyn til Alimenterne, forekommer det mig, at Paragraffens Bestemmelser indeholder meget store Farer. Adskillige Medlemmer af Arbejdsløshedskassen kan i arbejdsløse Perioder komme i Vanskeligheder bl. a. ved Sygdom eller lignende indenfor deres Familie, og de kan af den Grund komme i den Situation at maatte tage Fattighjælp, f. Eks. ved Hospitalsindlæggelse af en af Familien. Sker det „gentagne Gange“, hvilket vel skal forstaas som 2—3 Gange, i Løbet af 3 Maaneder, kan den paagældende ikke oppebære Understøttelse af sin Arbejdsløshedskasse. Til Trods for at han netop har sikret sig, kommer han under Fattigforsørgelse, fordi Forholdene er saa uheldige for ham, og han skubbes derved over paa fast Fattighjælp. Jeg synes, det er urimeligt at tage Hensyn til Alimenterne, medens man ganske har glemt, at der er Folk, der paa Grund af Forhold af forskellig Art, Sygdom og lignende kan komme i Vanskeligheder og derfor maa tage Fattighjælp. Dem skubber man saa over paa den faste Fattighjælp, fordi de ikke maa faa Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne.

Foruden disse Ændringer vedrørende selve Arbejdsløshedskasserne er der stillet